

فرمان کریمخان زند

راجع بتولیت میرزا سید حسن نواده میرزا نظام الدین خان رازی

فرمان عالی شد آنکه از آنجا که پیوسته پیشنهاد خاطر خطیر و الا و مطرح نظر آفتاب اثر معلی آن است که هر یک از اخلاص مندان قویم و نوعه دودمان قدیم را فراخور استعداد و قابلیت مرتبه ارجمند سر بلند و پایه قدر اعتبارشان را بتفویض خدمات لایقه بلند سازیم مصداق این مقال شاهد حال عالیجناب مفاخر القاب مرتضوی انتساب سلاله الا عاظم و الا عالی میرزا سید حسن نواده مرحوم مغفور میرزا نظام خان متولی سابق زاویه مقدسه امام زاده واجب التعظیم و التکریم امام زاده عبدالعظیم است لهذا از ابتداء ششماهه تخاقوئیل فرخنده تحویل اصالة منصب جلیل القدری تولیت آستانه مقدسه مزبور را با مقررری و مواجبی که در وجه متولی سابق مقرر بوده باو شفقت و مرحمت فرمودیم که چنانچه باید و شاید و از مراسم جوهر و کاردانی او آید در تعمیر آستانه مقدسه و رونق زاویه متبرکه و جمع آوری رعایا و ساکنین آنجا و عمله و

خدمه سرکار و زراعت موقوفات و سایر امور متعلقه بخود سعی
کماینبغی و متیین بجای آورده مقرری خود را هر ساله باز یافت
و صرف شئون خود نموده بدعاگوئی ذات مقدس والا اشتغال نماید
و در لوازم و مراسم امور متعلقه بخود کوشد عمله و خدام سرکار
آستانه متبرکه عالیجناب مقدس القاب مشارالیه را متولی
بالاستقلال و الانفراد آستانه معظم دانسته ملزومات و مخصوصات
امر تولیت را مختص عالیجناب مشارالیه و در سخن و صلاح حسابی
او که مقرون بصواب و رونق نمودن آستانه و سایر امور مزبور باشد
تجاوز نکرده توقیر و احترام او را از لوازم شمرند و درین ابواب مرعی
و لازم دانسته و در عهده شناسند او حد جمادی الاول سنه ۱۱۷۹ یا من
بمن هورجاه کریم